

Tajné cesty komínů

Umbrtka

Noční neklid vylákal mne na samotný okraj města
Přede mnou ční silueta do oblohy stínokalné
Obrys ryze továřenský, zasloužilý komplex budov
Zjevu tomu dominuje mocný komín cihlový

Už dávno jej strhnout chtěli
Lidé, již trhaně kvapí
Brání ho však hnízdo čapí
Před hlupci a jejich děly

V tom se skvěje strojořadí
Nastává posvátná chvíle
Starý komín vjíždí pod zem
Vydává se na cestu

Tajné cesty komínů - tam, kde je třeba šířit špínu
Tajné cesty komínů - tam, kde je třeba zkrášlit obzor
Čtyřjediná samota našich okruhů
Tajné cesty komínů - vnímáme v půdě za Plzní

Pod úrodným blátem polí a stavebních pracoplání
Dráhu skrze lůna strání, kanálů a hor si volí
Na své cestě odpočinek najde v silném těle dubu
Směle ptám se ztichlých lesů: Kolik ve vás komínů?

Stovky a tisíce prachmatických chrličůputují pod světem.
Z nich každý teď daruje část svých drahocenných cihel
pro dobro ultimátního plánu stavebního hněvu:
Z vysoké pece v zemském srdci vyrůstá nový starý komín,
vede do středu slunce, které již nestačí jen stínit kouřem.
Zevnitř je odvěký nepřítel vyplněn hustým kovodýmem
Pohasíná, mění se...

Se skřípěním vesmír stárne, jiný patron jím teď pluje
Jeho záře oživuje dávné stroje šedodárné
Ten kosmický difuzor, temná koule ocelová
Zrodí se pod jejím svitem nová rasa dělníků

Tajné cesty komínů - tam, kde je třeba šířit špínu
Tajné cesty komínů - tam, kde je třeba zkrášlit obzor
Čtyřjediná samota našich okruhů
Tajné cesty komínů - vnímáme v půdě za Plzní

"Toto je ten pravý řád!
Zákony lidské proti němu - jen kudrlinky na chaosu"